

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie, Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Mirosław Barszcz

Protokolant: sekr. sądowy Katarzyna Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2016 r. w Pruszkowie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej N. M. reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego A. M.

przeciwko M. T.

o alimenty

I. zasądza od pozwanego M. T. na rzecz małoletniej córki N. M. urodzonej (...) w W. alimenty w kwocie 650 (sześćset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie płatne do rąk matki małoletniej - A. M. do dnia 10-tego każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w terminie płatności którejkolwiek z rat począwszy od dnia 29 grudnia 2015 roku;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego M. T. na rzecz Skarbu Państwa – kasy Sądu Rejonowego w Pruszkowie kwotę 390 (trzysta dziewięćdziesiąt) złotych tytułem niewiszczonych kosztów sądowych;

IV. znosi koszty procesu między stronami;

V. wyrokowi w pkt. I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

W dniu 29 grudnia 2015 r. do tutejszego Sądu Rejonowego wpłynął pozew małoletniej N. M. reprezentowanej przez matkę A. M. o zasądzenie od M. T. na rzecz małoletniej powódki alimentów w kwocie po 1800 zł miesięcznie płatnych do rąk jej matki do 10-tego dnia każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat. W uzasadnieniu pozwu powódka podała m.in., iż małoletnia jest córką A. M. i M. T.. Małoletnia pozostaje na wyłącznym utrzymaniu A. M., która obecnie nie pracuje i nie ma źródła dochodu. Koszt miesięcznego utrzymania małoletniej wraz z udziałem w kosztach mieszkania wynosi około 2400 zł. Pozwany w żaden sposób nie partycypuje w kosztach utrzymania i wychowania małoletniej córki. M. T. prowadzi w W. kawiarnię. Dodatkowym jego dochodem jest czynsz z wynajmowanego mieszkania w Ż. za kwotę 1000 zł miesięcznie (k. 3-5).

W odpowiedzi na pozew M. T. uznał powództwo do kwoty 300 zł miesięcznie (k. 24-26).

A. M. w toku całego procesu do chwili zamknięcia rozprawy popierała powództwo i wnosiła o zasądzenie od M. T. na rzecz małoletniej N. M. alimentów w kwocie po 1800 zł miesięcznie (k. 69, protokół – płyta CD k. 71, k. 322, k. 324 verte, protokół – płyta CD k. 325).

Pozwany M. T. w toku procesu oraz do chwili zamknięcia rozprawy uznawał powództwo do kwoty 300 zł miesięcznie i wnosił o jego oddalenie w pozostałym zakresie (k. 69, protokół – płyta CD k. 71, k. 322, k. 324 verte, protokół – płyta CD k. 325).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia N. M. urodzona dnia (...) w W. jest córką M. T. i A. M..

Małoletnia mieszka z matką i pozostaje pod jej bezpośrednią opieką, ma kontakt z ojcem. Dziewczynka uczęszcza do przedszkola, którego koszt wynosi około 300-350 zł miesięcznie. Okresowo uczęszczała na dodatkowe zajęcia z tańca, których koszt wynosił 80 zł miesięcznie i języka angielskiego, których koszt wynosił 1400 - 1500 zł rocznie. Obecnie uczęszcza na naukę jazdy na rolkach, której koszt wynosi 150 zł miesięcznie. Ma płaskostopie, wymaga specjalnego obuwia, którego koszt to 100 zł miesięcznie. Jest ogólnie zdrowa. Jej potrzeby są standardowe, tak jak dzieci w jej wieku. Łącznie z potrzebami mieszkaniowymi winny zamykać się w kwocie 1800 zł. Kwota ta winna obejmować 400 zł tytułem kosztów żywności, 250-350 zł tytułem opłat za przedszkole, 150- 200 zł koszty ubraniowe, 50 zł leki, 50 zł koszty chemii i artykułów higieny, inne wydatki - 150 zł. W sytuacji pójścia dziecka do szkoły odejdą koszty opłat przedszkolnych, jednak powstaną wydatki związane z wyprawką, składkami szkolnymi, ubezpieczeniem, obiadami, świetlicą itp.

A. M. ma 34 lata, z zawodu jest (...), ma wykształcenie wyższe, zna dwa języki obce. Mieszka razem z córką w P. w mieszkaniu zakupionym przez nią na kredyt, który spłaca w miesięcznych ratach po około 1350 zł. Koszty utrzymania mieszkania wynoszą około 530 zł miesięcznie, w tym czynsz 300 zł, energia 150 zł, media 80 zł. Nie pozostaje w stosunku pracy. Posiada doświadczenie zawodowe, pracowała przez siedem lat w firmie (...), gdzie zarabiała około 4800-5000 zł, później zmieniła pracę i zarabiała 6000 zł netto. Następnie otworzyła własną działalność gospodarczą - prowadziła (...), którą formalnie przeniosła na M. T. z uwagi na koszty ZUS –u (jej składki wyniosły ok. 1000 zł, zaś jego ok. 250 zł), ale faktycznie zajmowała się jej prowadzeniem do(...) r. Ostatnio w okresie od dnia(...) do (...) r. była zatrudniona w spółce (...) na okres próbny na stanowisku (...), wynagrodzenie za okres trzech miesięcy wyniosło 4711 zł brutto miesięcznie. W(...) r. brała udział w programie emitowanym w stacji (...), za który otrzymała 200 zł. Poza małocletnią N. nie ma innych osób na utrzymaniu. W 2014 roku ze stosunku pracy wykazała przychód w kwocie 113 319,21 zł, a dochód w kwocie 111 511,43 zł, z pozarolniczej działalności gospodarczej wykazała przychód w kwocie 940 zł, koszty uzyskania przychodu przedstawiła na kwotę 1022,46 zł i stratę w kwocie 82,46 zł. W 2015 r. ze stosunku pracy wykazała przychód w kwocie 46 924,32 zł, a dochód w kwocie 46 507,14 zł, z pozarolniczej działalności gospodarczej wykazała przychód w kwocie 26 873,93 zł, koszty uzyskania przychodu przedstawiła na kwotę 45 428,21 zł i wobec tego stratę w kwocie 18 554,28 zł. Poza kredytem mieszkaniowym spłaca kredyt zaciągnięty na zakup (...)w kwocie 70 000 zł w miesięcznych ratach po 1200 zł oraz raty leasingu samochodu w kwocie 750 zł miesięcznie. Korzysta z pomocy finansowej rodziny.

M. T. ma 42 lata, posiada wykształcenie średnie. Mieszka z matką w Ż.. Obecnie nie dokłada się do kosztów mieszkaniowych. Dnia (...) r. rozwiązał umowę najmu lokalu położonego w W. przy ulicy (...), w której prowadzona była (...). Mieszkał razem A. M. i córką do dnia (...) r. Sprzedał w dniu (...) r. urządzenia wykorzystywane w (...)za kwotę 25.000 zł. Z tej kwoty 5140,50 zł przekazał A. M. tytułem zapłaty za należące do niej urządzenia, z pozostałej kwoty zostały zapłacone zobowiązania związane z (...), czynsz i rachunki za listopad i grudzień 2015 r. w kwocie 3732,12 zł, uregulował należności z tytułu podatków w kwocie 3042 zł, składek ZUS w kwocie 515,70 zł i spłacił zadłużenie karty kredytowej w kwocie 1115,25 zł. Od dnia (...)r. jest zatrudniony firmie (...) w W. na podstawie umowy o pracę na stanowisku (...) za miesięcznym wynagrodzeniem 3486 zł brutto - 2500,34 zł netto. W 2014 r. wykazał ze stosunku pracy przychód w kwocie 81 698,21 zł, a dochód przedstawił na kwotę 80 029,49 zł. Wcześniej przez kilka lat pracował na stanowisku (...)w firmie (...), gdzie zarabiał 3800 zł netto miesięcznie, otrzymywał też wynagrodzenie za nadgodziny. Zrezygnował z zatrudnienia, za namową A. M., aby móc prowadzić wspólnie z nią kawiarnię. Poza małocletnią N. ma jeszcze dwoje małocletnich dzieci w wieku 9 i 11 lat pochodzących ze związku małżeńskiego rozwiązanego przez rozwód, na które jest zobowiązany łożyć tytułem alimentów kwoty po 450 zł miesięcznie - łącznie 900 zł miesięcznie. Posiada mieszkanie w Ż., które okresowo wynajmował uzyskując kwotę 1000

zł miesięcznie, z której opłacał czynsz w kwocie 400 zł miesięcznie, obecnie poszukuje następnego lokatora. Spłaca kredyt hipoteczny zaciągnięty w kwocie 159.000 zł w miesięcznych ratach po około 742 zł, kwota zadłużenia wynosi 145.129,92 zł oraz pożyczkę gotówkową zaciągniętą w kwocie 23.307,74 zł w miesięcznych ratach po około 413 zł, kwota zadłużenia wynosi 16320,15 zł. Jest ogólnie zdrowy, okresowo leczył się na (...), przebywał pół roku na zwolnieniu lekarskim. Dokonuje płatności kartą kredytową, a zadłużenie na niej spłaca poprzez dokonywanie wpłat własnych na rachunek, z którego dokonuje płatności. Posiada samochód o wartości 1900 zł. Pożycza pieniądze od siostry.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: odpis skrócony aktu urodzenia k. 6, kopię wypowiedzenia umowy najmu k. 30, faktura VAT k. 31, kopię faktur VAT k. 32, k. 34-36, kopie potwierdzenia przelewu k. 33, k. 38-41, k. 46-51, k. 53-58, k. 62-64, zaświadczenie k. 37, kopię zeznania podatkowego Pit – 37 k. 42-43, kopię wyroku k. 44, kopie wydruku internetowego k. 45, k. 52, wyciągi z rachunku k. 74-147, k. 280-283, k. 304-306, kopię podatkowej księgi przychodów i rozchodów k. 148-149, historię rachunku k. 154-189, k. 199-231, k. 284-303, kopię księgi przychodów i rozchodów k. 251-252, kopię zeznania podatkowego Pit – 36 k. 253-258, k. 264-270, kopię informacji Pit B k. 259-261, k. 271-272, informację k. 317, zeznania świadka J. B. k. 69, protokół – płyta CD k. 71, zeznania świadka E. K. k. 322 verte, protokół – płyta CD k. 325, przesłuchania A. M. w charakterze strony k. 323, protokół – płyta CD k. 325, przesłuchania M. T. k. 323 verte - 324, protokół – płyta CD k. 325.

Ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie w przeprowadzonych dowodach, które zostały powołane przy ustalaniu podstawy faktycznej w niniejszej sprawie. Należy także wskazać, iż niektóre z pism zostały złożone w kserokopiach, to jednak nic nie wskazuje na to, by ich treść nie odzwierciedlała wiernie treści dokumentów oryginalnych. Podnieść też należy, że strony wiarygodności i mocy dowodowej tych dowodów nie kwestionowały.

Sąd postanowił pominąć wnioski dowodowe pozwanego o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka D. K., o zwrócenie się o udzielenie informacji przez stację (...), o zobowiązanie powódki do złożenia wydruków z konta karty kredytowej (k. 195, k. 277-278), albowiem okoliczności sporne zostały dostatecznie wyjaśnione, zawnioskowane dowody nie wniosłyby nic istotnego ponad to, co zostało wykazane dotychczas przeprowadzonymi dowodami i w tej sytuacji ich przeprowadzenie było zbędne.

Zeznania stron były w przeważającej mierze wiarygodne. Sąd nie dał wiary zeznaniom A. M., iż nie osiąga własnych dochodów, zaś zeznaniom pozwanego w części określającej, iż nie jest w stanie łożyć na rzecz powódki kwoty wyższej niż 300 zł miesięcznie, ponieważ są sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Stosownie do treści przepisu art. 133 kro na obydwójgu rodzicach ciąży obowiązek łożenia na utrzymanie dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Zakres tego obowiązku, zgodnie z art. 135 kro, wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby osoby uprawnionej, z drugiej zaś zarobkowe i majątkowe możliwości osoby zobowiązanej, przy czym wykonywanie obowiązku alimentacyjnego może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o utrzymanie lub wychowanie dziecka.

Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji, ale także takie, które stworzą uprawnionemu normalne warunki bytowania odpowiadające jego wiekowi, stanowi zdrowia i statusowi rodziców. Należy mieć zatem na względzie zarówno koszty utrzymania dziecka (wyżywienie, mieszkanie, leczenie, odzież) jak i koszty jego wychowania (pielęgnacja, opieka, dbałość o rozwój fizyczny i intelektualny).

W sprawie zostało ustalone, iż małaletnia N. M. jest córką M. T. i A. M.. Powódka ma 5 lat, uczęszcza do przedszkola, jest ogólnie zdrowa, mieszka z matką, pod której osobistą pieczęą pozostaje.

Biorąc pod uwagę, iż przez usprawiedliwione potrzeby dziecka należy rozumieć nie tylko potrzeby elementarne polegające na zapewnieniu minimum egzystencji, ale także o stworzenie uprawnionemu warunków bytowania odpowiadających jego wiekowi, stanowi zdrowia i statusowi rodziców należy przyjąć, że kwota 1800 zł miesięcznie

dochodzona przez A. M. od pozwanego jest przeszacowana. Zdaniem Sądu Rejonowego nieuprawnione jest wliczenie w koszty utrzymania małoletniej kwoty 300 zł tytułem zajęć dodatkowych, ponieważ po pierwsze, jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, dziewczynka nie uczęszcza na zajęcia tańca i nauki języka angielskiego, biorąc zaś pod uwagę, iż chodzi do przedszkola ma zapewnione zajęcia dodatkowe odpowiednie do jej wieku, po wtóre koszty nauki jazdy na rolkach, o ile nawet takowe są ponoszone przez A. M., czego nie udowodniła, w ocenie Sądu są zbędne. Tego rodzaju umiejętności bowiem bez większego problemu może nauczyć córkę matka. Zdaniem Sądu Rejonowego nieuprawnione jest też wliczenie w koszty utrzymania powódki połowy kwoty miesięcznej raty kredytu hipotecznego. Należy pamiętać, iż mieszkanie stanowi własność matki, nie zaś dziewczynki i dlatego też jej ojciec nie może zostać obciążony spłatą tego zobowiązania w ramach ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego. Niemniej jednak przy ustalaniu kosztów utrzymania dziecka nie można pominąć okoliczności, iż gdyby matka małoletniej nie dokonała zakupu mieszkania na kredyt zmuszona byłaby do wynajmowania lokalu. Koszty wynajmu lokalu w P. kształtują się w granicach kwoty 1200 zł miesięcznie, dlatego też Sąd uznał za zasadne ustalenie udziału małoletniej w kosztach mieszkania na kwotę 600 zł miesięcznie, która odpowiada połowie kosztów eksploatacyjnych i blisko 1/5 kwoty miesięcznej raty kredytu spłacanego przez A. M., a jednocześnie połowie kwoty, którą ponosiłaby gdyby nie zakupiła mieszkania.

Reasumując, ten wątek w ocenie Sądu rozpatrującego przedmiotową sprawę koszty utrzymania małoletniej powódki wynoszą średnio 1800 zł miesięcznie. W kwocie tej znajdują pokrycie następujące wydatki: wyżywienie 400 zł, koszty utrzymania mieszkania na jedną osobę w dwuosobowej rodzinie małoletniej 600 zł, kosmetyki i środki czystości 50 zł, odzież i obuwie 150-200 zł, leki i leczenie 50 zł, przedszkole 250 - 350 zł, inne wydatki 100 -150 zł. I to skutkowało oceną, iż uwzględnienie powództwa w całości jest niezasadne. Oznaczałoby bowiem obciążenie ojca małoletniej kosztami jej utrzymania w wysokości 100 % tej kwoty, co biorąc pod uwagę sytuację obojga rodziców byłoby całkowicie nieuprawnione.

Decydująca zatem dla ustalenia wysokości obowiązku alimentacyjnego M. T. w niniejszej sprawie stała się ocena jego możliwości zarobkowych i majątkowych, gdyż górną granicą świadczeń alimentacyjnych są zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego. W tym miejscu należy stwierdzić, że przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” rozumie się nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana do alimentacji może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

W sprawie zostało ustalone, iż pozwany ma 42 lata, mieszka z matką w Ż.. Przez kilka lat pozostawał w stosunku pracy, pracował na stanowisku (...), osiągając dochody w kwocie netto około 4000 zł miesięcznie. M. T. zrezygnował jednak z zatrudnienia i zaczął razem z A. M. prowadzić (...), początkowo działalność była zarejestrowana na A. M., ale później została przez nią przerejestrowana na M. T., a następnie pod koniec (...) r. została przez niego zamknięta, zaś urządzenia sprzedane. W tej sytuacji Sąd Rejonowy rozważał te zmiany w kontekście przepisu art. 136 kro, zgodnie z którym jeżeli w ciągu ostatnich trzech lat przed sądowym dochodzeniem świadczeń alimentacyjnych osoba, która była już do tych świadczeń zobowiązana, bez ważnego powodu zrzekła się prawa majątkowego lub w inny sposób dopuściła do jego utraty albo jeżeli zrzekła się zatrudnienia lub zmieniła je na mniej zyskowne, nie uwzględnia się wynikłej stąd zmiany przy ustalaniu zakresu świadczeń alimentacyjnych, i doszedł do przekonania, iż w rozpatrywanej sprawie zmiana w sytuacji pozwanego jest usprawiedliwiona okolicznościami. Rozwiązanie stosunku pracy bowiem nastąpiło w porozumieniu z matką dziecka i niejako pod jej wpływem i dlatego też brak jest podstaw ku temu, aby uznać, iż pozwany zrzekł się zatrudnienia. Obecnie M. T. podjął zatrudnienie na podstawie umowy o pracę i zarabia ok. 2500 zł netto miesięcznie. Jego możliwości zarobkowe są jednak wyższe od osiąganych przez niego aktualnie dochodów. Zdaniem Sądu górną ich granicę stanowi kwota wynagrodzenia pobiera przez niego w poprzednim miejscu pracy, zakładając, iż mógłby wrócić do poprzedniego pracodawcy, czego sam pozwany nie wyklucza. Gdyby jednak musiał podjąć zatrudnienie u innego pracodawcy na stanowisku (...)jego dochody byłyby nieco niższe. W ocenie Sądu mógłby zarobić około 3000 zł miesięcznie. Wszystko to uzasadnia przekonanie Sądu, iż możliwości zarobkowe pozwanego są wyższe od 2500 zł miesięcznie, ale jednak niższe od tych, które posiadał, gdy pozostawał w stosunku pracy.

Pozwany posiada także majątek w postaci lokalu mieszkalnego położonego w Ż.. Z nieruchomości może czerpać dodatkowy dochód, z którego może pokrywać ciążące na nim zobowiązanie kredytowe.

Na wysokość alimentów wpływ miała bezspornie okoliczność, iż M. T. poza powódką ma na utrzymaniu jeszcze dwoje małoletnich dzieci, na które łoży tytułem alimentów kwotę 900 zł miesięcznie. Jego potencjalne dochody należało zatem pomniejszyć o tą kwotę.

Sąd wziął także pod uwagę, iż pozwany utrzymuje osobiste kontakty z córką, dokonuje drobnych zakupów na jej rzecz. Niemniej jednak zakupów odzieży dla dziewczynki winna dokonywać matka, która jest dobrze zorientowana w jej potrzebach i powinna też dysponować odpowiednimi środkami na ich sfinansowanie.

Dokonując oceny możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego Sąd uznał, iż kwestia spłacania kredytu mieszkaniowego nie powinna powodować ograniczenia należnych córce od niego środków utrzymania i wychowania. Po pierwsze M. T. ma możliwość pokrywania w znacznej części raty kredytu z dochodu z najmu mieszkania, po wtóre co dotyczy także innych jego zobowiązań, nie może mieć to wpływu na rozstrzygnięcie rozpatrywanej sprawy, albowiem pozwany będąc osobą zobowiązaną do alimentacji ma obowiązek podejmować wszelkie decyzje, w szczególności związane z zaciąganiem zobowiązaniami, przy uwzględnieniu ciążącego na nim obowiązku alimentacyjnego.

Biorąc pod uwagę wiek pozwanego, jego stan zdrowia, posiadane przez niego doświadczenie zawodowe oraz okoliczność, iż jest zwolniony z obowiązków codziennej pieczy nad dziećmi Sąd uznał, iż posiada takie możliwości zarobkowe i majątkowe, które o ile wykaże się należyłą starannością pozwalają mu na wywiązywanie się z nałożonego na niego obowiązku alimentacyjnego w sposób prawidłowy. Łożąc na rzecz dzieci kwotę 1550 zł miesięcznie jest w stanie bez żadnego uszczerbku pokrywać także swoje własne usprawiedliwione potrzeby. Jeżeli jednak M. T. uważa, że aktualnie osiągnane dochody są niewystarczające na łożenie zasądzonej kwoty alimentów może poszukiwać innego źródła zarobkowania. Ponadto, w ocenie Sądu kłopoty zdrowotne, z którymi się boryka, na chwilę obecną nie utrudniają mu w istotnym stopniu zarobkowania.

Należy też pamiętać, iż obowiązek przyczyniania się do zaspokojenia potrzeb małoletniej powódki spoczywa na obojgu rodzicach. A. M. w toku procesu podniosła, iż nie pracuje i nie osiąga własnych dochodów. Sąd jednak nie dał jej wiary. Matka powódki jest młodą, zdrową, wykształconą, przedsiębiorczą i zaradną osobą, posiada bogate doświadczenie zawodowe. Podejmuje się różnego rodzaju zajęć. Poza córką nie ma innych osób na utrzymaniu. Wszystko to skutkowało oceną, iż posiada znacznie większe możliwości zarobkowe niż pozwany i będzie w stanie wygospodarować kwotę brakującą na zaspokojenie pozostałych usprawiedliwionych potrzeb córki. Bezsporne jest, iż to na matce powódki spoczywa ciężar bezpośredniej pieczy nad nią, co zobowiązuje ojca dziecka do większego finansowego udziału w zaspokajaniu jej potrzeb, jednak obciążenie go w większym zakresie kosztami utrzymania dziewczynki okazało się niemożliwe z uwagi na jego możliwości zarobkowe i majątkowe.

Odnosnie zadłużenia matki powódki należy wskazać, iż kredyt mieszkaniowy jest wydatkiem uzasadnionym i niewątpliwie ogranicza jej możliwości. Co do pozostałych obciążeń tożsamej oceny nie można dokonać. A. M. mając na utrzymaniu córkę każdą decyzję winna podejmować z uwzględnieniem obowiązku jej utrzymania i dlatego też powinna poszukiwać takich rozwiązań, które pozwolą jej na zmniejszenie zadłużenia. Za uzasadnione nie można uznać wydatkowanie kwoty 750 zł miesięcznie na samochód. A. M. mogłaby bowiem dokonać zakupu auta w znacznie tańszy sposób niż kosztowny leasing.

Kierując się wszystkimi wyżej wymienionymi względami Sąd doszedł do przekonania, iż M. T. winien łożyć tytułem alimentów większą kwotę niż uznawana przez niego kwota 300 zł miesięcznie. Jako taką Sąd przyjął kwotę 650 zł miesięcznie. Kwota ta bowiem obecnie stanowi górną granicę możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego, pozwala też, uwzględniając dodatkowo obowiązek alimentacyjny A. M. na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej N. M..

Z wszystkich wyżej wymienionych względów, na podstawie art. 133 § 1 kro w zw. z art. 135 kro, orzeczono jak w punkcie I sentencji, oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

Rygor natychmiastowej wykonalności został wyrokowi w punkcie I nadany na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

Sąd na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. obciążył pozwanego kosztami sądowymi, na które składa się częściowa opłata od pozwu, od uiszczenia której powódka była zwolniona.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c.